

[Ragnhild Andersen.]

nydende medlemmer i henseende til de forskellige hjælpeformer, der er nævnt her i dag, medicin, briller, sygepleje og nogle steder også hjælp til tandplejeordningen. Vi peger dog på, at forslaget også indeholder bestemmelse om den nævnte kontingentforhøjelse på 21 kr. årlig. Vi mener, at man bør se på, om det ikke ville være muligt at bringe lægehjælp og specialhjælp mere i overensstemmelse med A-gruppens rettigheder. Det er dyrt i dag at komme til specialbehandling for dem, der er over sygekassegrænsen, og som er medlem af fortsættelseskasserne. Det ser for mig ud til, at det trods kontingentforhøjelsen for B-medlemmerne ikke vil blive meget billigere at komme til speciallæger.

Min gruppe er meget tilfreds med ophævelsen af de hidtidige helbredskrav og betingelser og med, at man ophæver den hidtil gældende begrænsning i varigheden af ydelserne.

Dagpengehjælpen er den del af vor hidtidige sygeforsikring, der efter min opfattelse er sakket mest bagud. Især har det været galt for lønarbejderne, men også andre forsikrede har ønsket adgang til en mere betryggende dagpengeordning. Der har heller ikke været noget tilfredsstillende efter vor mening i den hjælp, der har været for udearbejdende kvinder. Den har lidt af den svaghed, at den kun gjaldt en begrænset kreds af kvinder, der var under arbejderbeskyttelsesloven, og af den mangel, at den var for lille til, at kvinderne kunne udnytte den i det omfang, det var påkrævet. Jeg har tidligere sagt, at takket være de lave dagpengebeløb, der var fastsat her, arbejdede alt for mange kvinder lige til den dag, de skulle føde, til skade for barnets og kvindens sundhed. Jeg vil gerne tilføje, at vi hilser med stor glæde, at der her foreslås en ordning, der omfatter alle kvindelige lønarbejdere, så at de kan få barselshvilehjælp i 8 uger før og 6 uger efter fødslen. Vi har i den henseende tidligere stillet forslag så sent som sidste folketingsår netop om

at udarbejde en lov, der sikrede alle udearbejdende kvinder barselshvilehjælp; det kommer nu, og det hilser vi med stor tilfredshed.

Det foreliggende lovforslag indeholder særlige bestemmelser om lønarbejdernes forhold, idet der dog indføres to systemer, et for lønarbejdere og et for andre medlemmer. I overensstemmelse med hvad jeg har gjort gældende i forbindelse med vort forslag til beslutning, mener vi, at dagpengehjælpen og også barselshvilehjælpen til lønarbejdere bør højere op; disse ydelser bør op på samme højde som ulykkesforsikringslovens satser, som er på 22 kr. 22 øre pr. dag. Jeg kan her henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen af vort forslag til beslutning om de udtalelser, der er kommet fra de store kongresser hos smedene og arbejdsmændene, hvor man netop gik ind for, at det var vigtigt, at sygeforsikringsordningens dagpenge kom op på samme beløb som ulykkesforsikringslovens maksimum.

Ved første øjekast kan det jo se ud af meget, når ministeren foreslår dagpengene sat til 21 kr. for forsørgere, 16 kr. til ikkeforsørgere og 8 kr. for ungarbejdere, og jeg bemærkede da også, at venstres ordfører, det ærede medlem hr. Peter Larsen, mente, at det var en usædvanlig stor forbedring af lønmodtagernes forhold, der her var tale om. For de mange, som ingen dagpengeordning, som ingen sygelønsordning har på arbejdspladserne i dag, er det naturligvis en stor forbedring. På den anden side skal man jo også se på vilkårene for den store del af lønarbejderne, som i dag har en sygelønsordning på arbejdspladserne. For deres vedkommende kræves det nu i forslaget, at de skal være forsikret som nydende medlemmer af sygekassen. Det kræves ikke i dag for at få sygeløn på arbejdspladserne, det skal de altså være nu. Jeg er ikke modstander af, at de skal være nydende medlemmer, men det betyder dog et krav om flere penge for deres vedkommende, som ikke måtte være nydende medlemmer. Samtidig kræver man, at de skal betale en halv øre mere pr. time